

som man mener kan have Betydning for Oplysningen af vort Lands Kulturhistorie; man paatager sig ikke derved nogen som helst Konsekvens hverken med Hensyn til senere Bevillinger til det samme Museum eller til lignende rent lokale Museer andre Stæder. — Under Nr. 90 til 103 og Nr. 108 og 110 er der af Flertallet foreslaaet en Række Rægtelser, der alene referere sig til Poster af mere eller mindre provisorisk Karakter. De begrundes altsaa ud fra almindelig politiske Betragtninger, hvilket jeg ikke skal komme nærmere ind paa nu.

L. Dinesen: Fra Behandlingen af tidligere Tillægsbevillinger vil det erindres, at det Mindretal, hvortil jeg hører, og som bekendt bestaar af fire Medlemmer, har afskilt sig fra det øvrige Udvalg i vor Stilling til de Spørgsmaal, der sidst bleve berørte af den ærede Ordfører, idet vi ikke deltagte i de Endstillinger til Rægtelser, der af Flertallet ere foreslaaede. Jeg skal lige saa lidt som den ærede Ordfører gaa ind paa anden Omtale af dem end at sige, at for saa vidt det skulde vise sig, at disse Udgifter ere afholdte, maa disse Udgifters Anvendelse forventes at blive nærmere undersøgte af Statsrevisionen. — Der er kun to Spørgsmaal, hvorom jeg vilde gøre et Par Bemærkninger, hvor det af mig nævnte Mindretal ogsaa har taget Afstand fra Flertallet. Det første er om Medsættelsen i Forpagtningssafgiften for Forpagterne paa Sorø Akademi's Ejendomme, Nordruplund og Mørup. Der deler Mindretallet ikke de Betragtninger, der bleve nævnte af den ærede Ordfører. Vi ere af den Formening, at der i Aar ligesom tidligere er Grund til at skaffe disse Forpagtere nogen Medsættelse. De have lidt meget under de foregaaende Aars Tryk, og vi ere ikke ganske overbeviste om, at Tiderne ere blevne saa meget forbedrede som antaget af Flertallet. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal, thi det turde være temmelig afgjort, hvorledes Resultatet vil blive. Tiden maa altsaa vise, hvorledes disse Mænd herefter ville være stillede. — Det samme kan jeg ganske vist ogsaa vente om det følgende Spørgsmaal, jeg vil nævne, Nr. 82 i Vædringsforslagslisten, hvor Flertallet ikke mener at kunne bevilge 16,000 Kr. som en Erstatning til Entreprenør G. Kirk for hans Tab ved Udførelsen af hans Arbejder ved Ringløbing Fjords Udlob. Her skal jeg indskrænke mig til at sige, at denne Mand er bekendt for at være en meget omhyggelig og samvittighedsfuld Entreprenør.

Han har imidlertid her været særlig uheldig dels paa Grund af Naturforholdene og dels paa Grund af, at der har været nogen Tvivl om, hvorvidt dette Arbejde ikke kunde være paabegyndt under lidt andre Vilkaar end dem, hvorunder Paabegyndelsen skete. Mindretallet har ment, at der var Grund til at imødekomme denne Mand, og tillige formene vi, der ikke var nogen Fare for de Konsekvenser, der i Fremtiden deraf vilde følge. Yderligere finder jeg ikke Anledning til at sige, men anbefaler i øvrigt at følge Udvalgets Endstillinger.

Scharling: Naar Vædringsforslaget under Nr. 6 er stillet af Udvalget med Undertagelse af mig, har jeg derved kun villet betegne, at jeg ikke ønsker at være Medforslagsstiller til den paaagældende Bevilling, der jo utvivlsomt gaar ud over, hvad selve Loven af 14de Juli 1881 medfører, saa længe jeg ikke havde Oplysning om, hvorvidt man i det andet Ting vilde være villig til at gaa med til denne Bevilling, en Oplysning, som jeg i den korte Tid, der har været til Raadighed, ikke har kunnet erholde. Det er kun dette, jeg har villet betegne ved den Særstilling, jeg har taget, det er ikke min Agt personlig at stemme mod Bevillingen, og jeg for mit Vedkommende agter ikke at forlange særskilt Afstemning over dette Vædringsforslag.

Justitsministeren (Kellermann): Jeg skal blot gøre en Bemærkning med Hensyn til Nr. 23 og 24 i Vædringsforslagslisten. Hvad Nr. 23 angaar, der gaar ud paa, at der bevilges et Honorar til Assistenten hos Karantænelægen i Kjøbenhavn, vil jeg gøre den Bemærkning, at det vel er sandt, at den Løn af 1,500 Kr. om Aaret, som har været ham tillagt, hviler paa den Forudsætning, at et Aar kan være mere byrdefuldt end et andet Aar, men derimod har man ganske sikkert kun haft den lange Erfaring, den tyveaarige Erfaring for Ole, som var til Stede, da han blev ansat. I den Tid har der naturligvis kunnet været Aar, hvor der har været mere Arbejde, og andre, hvor der har været mindre, og det ene har saaledes maattet bøde paa det andet, men ved Fastsættelsen af hans Honorar har man ganske sikkert ikke tænkt sig noget saa ekstraordinært som det, der har været til Stede i sidste Efteraar. Ogsaa ellers afsjet fra Koleraspørgsmaalet er der jo nogen Forskel. Der kan være enkelte Tider og enkelte Aar, hvor der er mere, og enkelte Aar, hvor der er mindre, og jeg tror kun, det er de Fluktuationer, man har haft